استقلال زبان و منطق از یکدیگر

محور بحث ما در جلسه قبل بر این بود که در بحث هوش مصنوعی و اینکه احکام فقهی بر فاعل یک کاری بار شود که آن فاعل از پشتوانه انواع این هوش مصنوعی برخوردار است، با استظهاری که از دلیل شرعی می‌شود، موضوع احکام، کدام یک از این انواع را در بر می‌گیرد و احکام فقهی بر کدام جاری می‌شود و بر کدام جاری نمی‌شود؟ این مقصود اصلی ما بود. ولی در عین حال، همراه آن مطالبی هست که خیلی پر فایده است. انگیزه ما بررسی احکام فقهی و تشخیص موضوع فقهی است، ولی خود اصل بحث هم خیلی در فضاهای مختلف اهمیت دارد و لذا عرض کردم اگر برایمان ممکن باشد، می‌خواهیم به چشممان عینک معنابینی بزنیم؛ تفاوت گذاشتن بین نمادها و نشانه‌های زبانی و نشانه‌ها و معنایی که به آنها اشاره دارد، بسیار مطلب مهمی است؛ عینک معنابینی. آن جایی که معنا هست و از بس لطیف است، چشم ما آن را نمی‌بیند، ولی با این عینک گذاشتن ببینیم در اینجا معنا دارد دخالت می‌کند. این اصل عرض من بود.

مطلب دیگری را هم گفتم که در ذهن من خیلی مهم است. در بعضی از مطالب سریع از عبارت رد می‌شوم، بعضی که تشریف نداشتید و سابقه مباحثه ما را ندارید، ممکن است به اتکاء آن مباحث ناخودآگاه مطالبی را بگویم و رد شوم، آن طوری که مقصود من است در ذهن آنها نیاید.

ما یک مباحثه داشتیم که بحث خیلی خوبی هم شد. یک مناظره تاریخیای بین سیرافی نحوی و متی بن یونس صاحب منطق در زمان خودش که در زمان خودش معلم مهم منطق بود و از مروجین مهم و مترجمین کارهای منطق یونانی است. مناظره مهمی بود و ما آن را بحث کردیم و نمیدانم چقدر طول کشید؛ شاید خیلی طولانی نشد. در آنجا یک مبادیای را محکم پایه‌ریزی کردیم که یکی از آن مبادی، استقلال دستگاه زبان و نحو از منطق بود؛ دستگاه منطق واقعاً استقلال دارد؛ در جلسات مختلف با مثالهای مختلف عرض کردم. حتی انسانی را فرض گرفتیم که وقتی به دنیا می‌آید هیچ عضوی ندارد و ظاهراً گفتیم حس لامسه هم ندارد و یک شرائطی شده که حس لامسه هم ندارد. مثال را به این صورت در نظر گرفتیم و جلو رفتیم. چرا؟ برای اینکه می‌خواستم استقلال دستگاه فهم و منطق را نشان بدهم. این یک نکته.

بازبینی #2
ایجاد شده 23 سپتامبر 2024 13:41:14 توسط ... .
به روزرسانی شده 23 سپتامبر 2024 14:30:34 توسط ... .